

II

за прилагателно-то имя.

§ 63

Что е прилагателно имя?

1. *Бълы-тъ мечкы живьѣтъ въ студены-тъ страны.*— Дума: *бълы-тъ*, показва признакъ, който принадлежи на *бълы-тъ* мечкы, и който ги отличава отъ други-тъ мечкы.

Добра-та работа не остава безъ возмездіе.— Дума: *добра-та*, показва признакъ, който принадлежи на дѣйствиe, изразено съ сщцствително-то имя: *работа*, и отличава това дѣйствиe отъ други.

Дума, която е названіе на признакъ, принадлежащъ на прѣдметъ, и която отличава тоя прѣдметъ отъ други нему подобны, ся нарича *имя прилагателно*. — *Бълы-тъ, добра-та*—имена прилагателны.

2. *Высоки-тъ студены мѣста, както студены-тъ страны въ полюсы-тъ, сѣ влажны.*— Зимѣ въ топль комнатахъ е всякога нѣколко влажно.—Европейска Турція е прорѣзана отъ высокы планины, които ся на-мѣсти сближаватъ и составляютъ тѣсны проходы, а на-мѣсти ся отдалечаватъ на значително разстояніе и даватъ мѣсто на широкы и плодородны поля.

3. Понеже признакъ, прѣдставенъ отдѣлно (отвлечено) отъ прѣдмета, ся изражава съ имя сщцствително: *доброта, хубость* и пр., то затова прилагателно-то имя обозначава признакъ, който принадлежи на нѣкой прѣдметъ, и който ся прѣдставя нераздѣлно отъ прѣдмета; *добрий человекъ, хубава кѣша*. Оттова прилагателно-то имя е така и наречено, защото ся прилага, присоединява при сщцствително-то имя, още и тогава, кога сщцств. имя обозначава не прѣдметъ, а другъ признакъ, или дѣйствиe, состояніе: н. п. *безкрайна доброта, необыкновенна хубость, силно ударяніе, сладко спаніе*. Признацы-тъ, по които ся отличаватъ прѣдметы-тъ единъ отъ другъ,